

Србије јер су се аустро-угарски Југословени просто придружили Краљевини Србији а нису се ујединили с њом у нову државну творевину. Иако се овим прикључењем аустро-угарских Југословена променило унутрашње уређење Србије, њена Краљевина није престала да постоји, већ се само толико променила што су је поред Срба још и Хрвати и Словенци признали за своју државу. Против овог мишљења се истичу јаки правни аргументи који говоре да се ради о новој држави која има нова обележја уместо старих обележја Краљевине Србије (имена, грба и заставе). Њен настанак је саопштен страним државама онако како се то чини у случају настанка сваке нове државе а после проглашења ове нове државе се заузео став да она нема свој устав и да треба да се сазове уставотворна скупштина ради доношења њеног новог устава. Овакви аргументи очигледно оповргавају становиште да је држава СХС продужење Краљевине Србије и да се њено уставно стање може извести из уставног стања Краљевине Србије са којом је наводно очувала континуитет.

По другом гледишту ова нова држава СХС није коначно створена јер је поред старе српске постојала и стара хрватска држава, тако да су и једна и друга сачувале своју самосталност и државност. Ове државе се нису коначно споразумеле о уласку у заједничку државу јер, наводно, Хрвати и Словенци нису прихватили Видовдански устав од 1921. који је изгласан српском већином. Ово гледиште о постојању и старе хрватске државе, је по С. Јовановићу неодрживо јер се Хрватска одлуком свог Сабора од 29. октобра 1918. одрекла своје државности признајући врховну власт Народног већа као највишег органа новоформиране државе аустро-угарских Југословена. Зато је и Прводецембарски акт од 1918. био дело нове, а не старе хрватске државе јер Србија тада није имала посла са независном хрватском државом, него са уједињеном државом аустро-угарских Југословена. Након стварања нове државе СХС, председништво Народног већа је објавило да престају све његове функције и да се тиме гаси и сама држава аустро-угарских Југословена. Та тврдња о продужењу живота и Краљевине Србије и хрватске државе је неодржива јер да су прводецембарски акти били међународни акти Хрватске и Србије, оне би продужиле да постоје као државе. То се није догодило и онако како је нестала и изгубила се стара хрватска држава у новој држави СХС, тако је ишчезла и Краљевина Србија, а на југословенској сцени је остала само нова држава СХС. Од Србије и државе аустро-угарских Југословена је, истина, зависило да ли ће настати та нова државна творевина али када је